

Sygn. akt III U 457/18 Sprostowano wyrok praw. post.

z dnia 17.02.2020r. – k. 60

B. D.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2019r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 października 2019r. w S.

sprawy **T. B.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie wysokości zobowiązań z tytułu składek

w związku z odwołaniem T. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 12 lipca 2018 r. znak (...)

1. **oddala odwołanie;**

2. **zasądza od T. B. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt III U 457/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 12.07.2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na przepisy ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2017r. poz. 1778 ze zm.) określił wysokość zadłużenia T. B. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od sierpnia 2015 r. do marca 2018 r., łącznie 24.426,58 zł z odsetkami za zwłokę liczonymi na dzień wydania decyzji. Dodatkowo wskazał, że odsetki będą naliczane nadal do dnia zapłaty, włącznie z tym dniem.

Argumentował, że wnioskodawca został poinformowany o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne oraz zdrowotne i jednocześnie wezwany do złożenia pisemnego wyjaśnienia w sprawie przyczyn nieopłacenia składek. Należne składki nie zostały przekazane na konto Zakładu.

W odwołaniu od tej decyzji T. B. wskazał, iż nie powinien być uznany za dłużnika, ponieważ toczy się postępowanie w sprawie ustalenia właściwego ustawodawstwa.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji i dodatkowo wskazał, że wnioskodawca z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej był zobowiązany do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne. Zaskarżona decyzja ma charakter deklaratoryjny i została wydana po stwierdzeniu, iż ustalone polskie ustawodawstwo w zakresie zabezpieczenia społecznego od 1.02.2015 r. do 31.12.2016 r. stało się ostateczne. Dnia 31.08.2018 r. została wydana decyzja nr (...) stwierdzająca, że T. B. podlega polskiemu ustawodawstwu w zakresie zabezpieczenia społecznego od 1.02.2015 r. do 31.12.2016 r. Decyzja ta jest przedmiotem odrębnego postępowania.

Po ustaleniu, że T. B. wniósł odwołanie od decyzji nr (...), Sad zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie III U 506/18. Po podjęciu postępowania:

Sąd ustalił co następuje :

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z 31.08.2018 r. stwierdził, iż T. B. w zakresie zabezpieczenia społecznego podlega ustawodawstwu polskiemu od 1.02.2015 r. do 31.12.2016 r. Decyzja ta była przedmiotem postępowania przed tut. Sądem w sprawie III U 506/18 w związku z odwołaniem T. B.. Postępowanie zakończyło się prawomocnym oddaleniem odwołania (wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach z 11.12.2019 r. i Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 21.05.2019 r.).

Odwołujący prowadzi działalność gospodarczą w Polsce od 1.12.2012 r. pod firmą (...). W Polsce też ma miejsce zamieszkania. Od 1.02.2015 r. wyrejestrował się z ubezpieczeń społecznych w Polsce i utrzymywał, że wykonuje pracę najemną w Wielkiej Brytanii oraz podlega brytyjskiemu systemowi zabezpieczenia społecznego. Z dokumentów zgromadzonych w trakcie postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez organ rentowy w okresie poprzedzającym wydanie zaskarżonych decyzji wynika, że strona brytyjska pismem z 13.07.2018 r. podtrzymała uprzednio prezentowane stanowisko i ostatecznie poinformowała, że wnioskodawca figuruje, jako pracownik w firmie (...) od 3.02.2015 r. Nie może jednak potwierdzić jego obecności w Wielkiej Brytanii oraz wykonywania pracy w tym państwie i nie może wydać dla niego zaświadczenia A1 o ustawodawstwie brytyjskim, jako właściwym. W rozpoznawanej sprawie brak było dowodów na wykonywanie przez skarżącego pracy w Wielkiej Brytanii i dlatego uznano, iż jedyną aktywnością T. B. w okresie od 1.02.2015 r. do 31.12.2016 r. pozostaje wykonywanie działalności na własny rachunek w Polsce.

Dnia 31.08.2018 r. została wydana decyzja nr (...) stwierdzająca, że T. B. podlega polskiemu ustawodawstwu w zakresie zabezpieczenia społecznego od 1.02.2015 r. do 31.12.2016 r. Decyzja ta jest prawomocna. Ponowne zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych w ZUS nastąpiło od 1.01.2017 r.

Zaskarżona decyzja obejmuje nieopłacone składki na ubezpieczenia społeczne za okres od września 2015 r. do grudnia 2016 r. i od grudnia 2017 r. do marca 2018 r. w kwocie należności głównej 14.327,63 zł. i odsetek za zwłokę naliczonych na dzień wydania decyzji w wysokości 1.989,00 zł., nieopłacone składki na ubezpieczenie zdrowotne za okres od sierpnia 2015 r. do grudnia 2016 r. i od grudnia 2017 r. do marca 2018 r. w kwocie należności głównej 5.907,70 zł. i odsetek za zwłokę naliczonych na dzień wydania decyzji w wysokości 823,00 zł., nieopłacone składki na Fundusz Pracy za okres od sierpnia 2015 r. do grudnia 2016 r. i od grudnia 2017 r. do marca 2018 r. w kwocie należności głównej 1.217,25 zł. i odsetek za zwłokę naliczonych na dzień wydania decyzji w wysokości 162,00 zł.

T. B. nie kwestionował wysokości zadłużenia.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1778 ze zm.) płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z

dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Na podstawie art. 32 tej ustawy do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i innych wymienionych, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Bezspornie za okresy wymienione w zaskarżonej decyzji odwołujący nie opłacił należnych składek na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy oraz ubezpieczenie zdrowotne.

Oceniając zasadność odwołania w przedmiotowej sprawie, Sąd nie dopatrył się uchybień po stronie organu rentowego, które mogłyby spowodować zmianę zaskarżonej decyzji. Wnioskodawca również nie przedłożył dowodów, które miałyby wpływ na jej zmianę. Wnioskodawca nie zgłaszał zastrzeżeń co do okresu i wysokości zaległości.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c., zgodnie z treścią którego w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis ten ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Odstępując w części od obciążania odwołującego kosztami zastępstwa prawnego pełnomocnika organu rentowego, Sąd miał na uwadze przede wszystkim nakład pracy pełnomocnika organu rentowego. Udział fachowego pełnomocnika w niniejszej sprawie był nieznaczny, co stanowiło podstawy argument do odstąpienia od obciążania wnioskodawcy kosztami zastępstwa procesowego w pełnej wysokości wynikającej z wartości przedmiotu sprawy. W ocenie Sądu, wysokość wynagrodzenia pełnomocnika wynikająca z przepisu § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 265) jest wystarczająca i nie stanowi dodatkowego obciążenia odwołującego przy dość wysokim zadłużeniu (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 31.03.2016 r. sygn. III AUz 38/16).